

SAMOBORSKI LIST

Glasiće za lokalne interese.

Ood. XII.

U Samoboru, 15. lipnja 1917.

Br. 12.

„Samoborski List izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu. — PRETPLATA na god. godišće domaće K 3.—, vanjske K 3, a pojedinačni brojevi K 1.—“

Uprava i uređništvo nalazi se
TRG LEOPOLDA SALVATORA br. 3
(Mahara S. Šek.)

OGLASE prema upravi prema cjeniku. Za oglašavanje, koji se više puta svježuje, daje se malen popust. Rukopisi se ne vraćaju.

Narodni dobrotvor.

Kadgod učitam u novinama, kako je koji imućni Čeh, Slovenac, Srbin i dr. darovao ili po smrti svojoj ostavio u patriotske ili dobrotvorne svrhe gotovo vas svoj imetak, ugodan mi osjeća prostruji dušom: plemenitost čina zapunja me zadovoljstvom na čas dva, da potom ustupim mjesto novomu dojamu, što nastupa s pitanjem: A kod nas? . . .

U drugih naroda mnogi imućnici žrtvuju još za života svoga goleme svote na korist svoje domovine i naroda i njegovih premnogih potreba. A kod nas? . . .

Nema u nas doduše takovih gavana, kakvima se mogu podičiti druge zemlje, ali bi se u nas i s štednijim sredstvima dalo mnogo pomoći, da egoizam i tjesnogrudnost ne sapeše u svoje okove tolike naše ljude. Nema za svoj narod, nepoznavanje i nerazumijevanje njegovih prekih potreba uzrokom su, da se na nj zaboravlja i u onom času, kad se sve na svijetu mora ostaviti i prepustiti drugima, gdje kad nimalo vrijednima. Mnogi od naših bogataša žrtvuju s nepojmljivom lakoćom velike svote za zabave, lakrdije, šport i dr., a za narodne potrebe teškom će mukom dati po koju krunu. Ili ako dadu znatniju svotu, traže za nju odštetu, koja će zadovoljiti njihovu taštinu ili im dati drugi lični užitak. A ipak je svaki od njih tvrdo uvjeren, da je dobar patriota. Ne mare oni pitati, da li je opravdana njihova

tjesnogrudnost i škrtost spram svoga naroda, iz kojega sijeva toliko potreba svake vrste i na svakom području.

Nastojanje za stjecanjem imutka na pošten način pohvalno je, pogotovu kada je združeno sa štedljivošću i trijeznim kršćanskim životom, jer u jakosti pojedinih udova nalazi se i snaga cjeline, domovine. Prirodno je, da svatko nastoji što bolje opskrbiti svoj porod, premda je bez muke stečeni imetak često i prečesto povod nesreći, koja vodi u propast. Ali naprotiv žalosno je i pokudno, da od svoga obilja ne ostavljamo naša narodu, iz kojega smo nicali i kojemu pripadamo. Jer i ako je prirodno, da se svatko stara za svoju djecu i nastoji opskrbiti je što bolje, ipak je tim ispunjen samo jedan dio naše dužnosti spram domovine, spram društvene zajednice našega naroda. Svaki je od nas članom ove zajednice. Svakomu dakle od nas mora biti na srcu, da se ta zajednica što više jača, diže, da se razvije do blagostanja. A kad je tako, onda nam je i dužnost da za ovaj njezin procvat radimo svjema svojim silama: i umnim i fizičnim i novčanim. Vazda si moramo biti svjesni, da što god žrtvuje za svoj narod, ne će proći utaman, nego će koristiti potomstvu njegovu. Svaki i najmanji dar u to ime darovan kamienčić je za lagodniju jaču budućnost i boljeg blagostanja naroda hrvatskoga. Tim darom eto vršimo jedan znatan dio svoje patriotske dužnosti.

Takov je dar krasan i s druge strane on je najljepši i najtrajniji spomenik svome darovatelju i potvrda jake domoljubne svijesti. Spomenik je to ljepši od najkupočasnijeg spomenika mramornoga, kojega i onako za koje desetljeće nestane, čim izumre bliži rod ili se grobije napusti, te se već i ne zna, komu je bio postavljen. A spomenik, što smo ga darom svojim zapisali u srce naroda, traje i trajat će, dok bude i naroda, komu je darovan i koji se njime koristi. Taki darovatelj živi u potomstvu naroda svoga u svojoj uspomeni: svake se godine bar na stasovite dane govori i pje o njemu i njegovu daru ili zakladi, pa tako pozno potomstvo sazna je za nj i za plemenito i patriotsko njegovo djelo. Sazna je, da je to bio jedno plemenito biće, koje nije tražilo sreću samo za sebe, već ju je željelo i priuštalo i drugoj djeci svoga naroda. Ljepšega i trajnijeg spomenika našta nam nitko ne može podiči.

Mi se Hrvati rado razbacujemo svojim patriotizmom. Ajde pokazimo to i činom; ali ne samo na bojnim poljima, nego i u domu, u zatijču svome. A može to svatko, ne mora baš biti bogataš. Divan nam je primjer za to dao onaj zagrebački služnik, koji je od krvave svoje službe godinama otkidao po koju krunu, da tom svojom žrtvom pomogne širiti prosvjetu među narodom svoga rođjenoga oca. Koliko li plemenitosti i u žrtvi i u ideji, a u jednog običnog služnika! Pa kad je on to mogao, mogu

Zvona naše župe.

II.

(Nastavak.)

1. Župna crkva ima četiri zvona i t. z. cinkuš. Sva su 4 zvona lijevana kod Antuna Simasse u Ljubljani g. 1852. Simasa je poznata zvonolijevaonica, koja spada među najbolje u našoj monarhiji. Po Hrvatskoj ima više zvonova od te tvrtke i sva se odlikuju gotovo umjetničkom izradbom i lijepim zvukom. Naša zvona nose na sebi znatna blijeg umjetnički i što se tiče izradbe i svuka. Čine krasnu harmoniju, kakovu je rijetko naći. Zvona su nabavljena troškom špijasa, a stajala su onda 6000 forinti (šest tisuća forinti).

a) Najveće zvono posvećeno je u čast sv. Florijanu. U promjeru ima 1 m 56 cm, visina mu je 1 m 18 cm. Težina mu je označena sa 30 centi i 40 funti (stara mjera) t. j. po novoj mjeri 1750 kg (17½ tne). Ornamentika je ovog zvona vrlo lijepa na kapi i na rubu. Na trupu su likovi: sv. Juraj, sv. Vid i sv. Mihaj. Natpis je sljedeći:

„ANNO 1852 SUB. R. D. ANTONIO GLASIC PAROCHO, CUM D. EDVARDVS DE SV. LYOCK PRAETOR CIVITATIS, IGNATIVS

BIŠĆAN NEC NON ALOISIVS STOC ECCLÉSIAE PRAEPOSITI FVSSSENT HAE CAMPANAE AERE PAROCHIANORVM PROCVRATAE FVERVNT“.

(Hrvatski to znači: G. 1852. za Antuna Glasica, župnika, Ed. Šuljoka načelnika trgovišta, a starješina crkvenih Ignacija Biščana i Alojzija Stoca nabavljena su ova zvona troškom župijana). Prema tomu ovaj se natpis tiče svih drugih zvona, jer su istodobno nabavljena i postavljena. (Detaljni opis ovog zvona dočitat će se naknadno prema podacima g. Milana Švarića, koji je uz pripomoć g. K. Vanjeka obavio točne izmjere). Zvuk ne treba opisivati, to svi znamo da je čist, veličanstven i rijedak.

b) Drugo zvono po veličini posvećeno je u čast sv. Anastaziji. U promjeru ima 1 m i 20 cm, visina mu je 94 cm, a težko je 18 centi i 42 funti. Ornamentika je vrlo lijepa. Na trupu je lik: Isus na križu i ovaj natpis: *Antun Simassa, Leibach 1852.*

c) Treće zvono nosi ime Sv. Antun. U promjeru ima 1 m, u visini 80 cm, a težko je 9 centi i 33 funti. Ornamentika je lijepa i na kapi i na rubu. Natpis nema nikakvog. Lik: Raspeti Isus.

d) Četvrto se zvono zove Sv. Sebastijan. U promjeru ima 78 cm, visina mu je 61 cm, a težko je 4 centa i 45 funti. Ornamentika čedna, natpis nikakav, lik: raspeti Isus.

2. Kapela sv. Ane ima jedno zvono. U promjeru ima 47 cm, u visini 39 cm, težina će mu biti oko 80 kg. Ornamentika je čedna. Na trupu su likovi: Isus na križu i sv. Ana. Natpis je ovaj: *Gegossen von Heinrich Degen in Agram 1837.* (Lijevo H. D. u Zagrebu 1837.)

3. Kapela sv. Jurja ima 1 zvono. U promjeru ima 45 cm, visina 36 cm, a težko će biti oko 80 kg. Ornamentika je lijepa na kapi i rubu. Ispod kape je natpis: „Anno Domini 1713.“ (Ljeta Gospodnjeg 1713) Na trupu zvona je natpis: *CAMP. CAPHA S GEORGI MARTVR O. M. AEDITVI FRANC DE FRANCISCI ET STEPH. GLASICH*

Što hrvatski znači: zvono lijevano u čast sv. Jurja mučenika troškom Franje Franciscija i Stjepana Glasica. Zvono ima lik: Isus na križu i sv. Juraj. Zvuk je ovoga zvona vrlo lijep. Gdje je lijevano, to se ne zna.

(Štitić dr. os.)

I drugi: svatko može po svojoj volji darovati kada hoće, koliko hoće i u koju svrhu svrhu hoće.

U lijepome našem Samoboru dobrotvorstvo slabo cvate. Mnogim našim ljudima oviadala je grdna sebičnost te im zamrzla srce za samilost potrebnima i jadnima, za potrebe i nevolje narodne. Koliko li naših bogatača počiva pod ledinom, a da im već ni spomena nema među nama, kao da ih nikada nije ni bilo! A kako lijep spomenik mogaše si podići u srcu svoga naroda samo jednim dijelom svoga imuća! Ali ipak imade časni izuzetaka; nema ih doduše mnogo, ali ih ipak ima. Povijest nam o njima govori i kad god se na kojem mjestu sretnem s njima, s njihovim imenima, zasranem na časak i u duhu se pozabavim s plemenitim ovim dušama, koje su imale srca, da od svoga nevelikog imuća žrtvuju na oltar svoga rođenoga mjesta, da mu pomognu u širenju prosvjete a njom do blagostanja ili da ublaže nevolju sirotinji njegovoj. Svaki Samoborac treba da pozna svoje dobrotvore i da s poštovanjem spominje imena: Glasić, Primc, Pczak, Ačko, Rumpier, Starec. Morala bi biti dužnost općine, da sve svoje dobrotvore upisuje u osobitu počasnu knjigu s kratkim opisom njihova života i dobročinstva, da se i pozniji naraštaji upoznadu s krasnim njihovim djelima. Prepis iz ove počasne knjige imao bi se dostaviti školi, koja bi kod obuke iz lokalne povijesti upoznavala djecu s dobrotvorima svoga mjesta, dakle i njezinima. Time bi se u narodu svagda podržavala živa uspomena na ove čestite rodoljube, a to bi opet bez sumnje radjalo dobrim posljedicama za potomstvo.

Ugledajmo se i mi u krasne primjere takvih dobrotvora, ne zaostajmo za njima, kada treba da pomognemo svomu narodu. Ne traže se zato od nas baš velike svote Svakalvoda pritocima Jaka; i malenim darovima mogu se s vremenom osnovati velike i korisne zaklade; na primjer: za uzdržavanje lijepih naših crkvi i crkvice, za dizanje i širenje prosvjete, za potpomaganje humanitarnih i kulturnih društava, za nabavu knjiga, odjeće i obuće školskoj djeci i t. d. Kako bi bilo lijepo i plemenito, da svaki malo imućniji Samoborac ostavi na rastanku s ovim svijetom, ako ne će još prije, neki dar kao uspomenu barem svojoj crkvi, školi i općini. Izvršio bi time mali dio svoje dužnosti spram svoga doma i naroda.

Ne gomilajmo dakle imuća samo za sebe i za svoj najbliži krvni rod. Dajmo i narodu svome da srkne nešto harem od toga te si ugasi žed mnogih potreba svojih. Darujmo od svoga truda dijelak u korist njegovu i njegove bolje budućnosti, pa ćemo i po smrti živjeti u uspomeni njegovoj —g.

Dvie-tri samoborcima.

Od jednog zagrepčanina, a kako se sam nazivlje „prijatelja Samobora“, primamo s molbom za uvrštenje ove retke:

Od svih gradova i mjesta u našoj domovini Samobor mi je po svom divnom položaju i po dragom pučanstvu najmiliji. U njem sam proživio najljepše dane mladosti, u njem sam odlučio urediti svoj „Tusculum“ gdje bi odpočinuo u starosti. „Stražnik, Sv. Helena, Janin-dol, Žužna crkva, Gradna...“ sve su to meni poetična imena, koja uz razne „Tažice, Nežice i kak se već se zoveju te pasje capice“ upravo upodpunjuju

Idilu Samobora. Ovdje u Zagrebu više nas ima, koji smo odlučili u mirnim vremenima u Samoboru sagraditi kućice i ville, te kroz cijelo ljeto, a neki i zimi ondje boraviti: No nešto nas počelo od lijepog tog mjesta odbijati, a to su one vječne sitničavosti i zadjevice, koje se očituju ne samo „med susedi“, nego i „na općini“, pa o njima čitamo u „Samoborskom Listu“. Sve su to tako sitne zadjevice, da se upravo čudimo, koliko im važnost daje samoborska „Javnost“.

Mi se zagrepčani, a i ostali posjetnici Samobora mnogo tužimo i na nesusretljivost ondjašnjih gostioničara. Nekoć, živo se sjećam, dočekao je gostioničar, češće gostioničarka gosta prijaznim riječima: „dobro jutro“ ili „dober dan“, — „kaj buju zapovedali, — „dostoju domaće šunkice, ali rebrić“, „imam i picekov“, — te pri tom ugodno ogrtače, kisobrane i ostalu prtljagu spremila „vu svoju hižicu, da gdo ne zamaše, em znaju kakvi su ljudi“. — A danas? Dojde gost, a gostioničar ga gleda gotovo preko ramena, a ne kao sugrađanina, već kao žrtvu. O neučtivosti konobarica i negovorim a o posluživanju i — cijenama

Neki gostioničari imadu i tu pogriješku da i malo poznatijeg gosta „gnjave“ lokalnim razmiricama.

Žalostan je pojav ta parbena narav inače tako „dragih samoborcov“, koja se očituje u privatnom i javnom životu, napose u trgovištnom vieću. Najoriginalnije je pak, što bi ju neki htjeli prenesti i u „Samoborski List“. Tako je u sjednici zastupstva održanoj 24. svibnja jedan zastupnik rekao, da „Samob. List“ mora primiti svaku izjavu, koju tko želi uvrstiti. Toliko na znanje! „Samob. List“ dobro su dapače u hrvatskim zemljama najbolje uredjivane lokalne novine, a nisu organ za privatni „trač“. Taj list svojim objektivnim pisanjem više koristi svom građanstvu, od svih vikača u javnosti, koji svojim negativnim djelovanjem odbijaju goste a ogorčuju domaće. Nadajmo se, da će ozbiljniji elementi prevladati i da će Samobor opet biti što je bio, u moru modernizma Idlička oaza liepih starih vremena, a tada će mnogi i mnogi tražiti u njem mira i oporavka od bučnog modernog i gradskog života.

Prijatelj Samobora.

Domaće vijesti.

Crkvene vijesti. Tijelovski blagdan proslavljen je i ljetos svečanom sv. misom i ophodom, komu su prisustvovale sve oblasti, škole, društva i mnoštvo naroda. Naša „Jeka“ pjevala je „Staroslavensku misu“ od K. Kukle (muški zbor) a na offertorij: „O žrtvo spasa našega“ od Knahta i na koncu sv. mise „Pange Lingua“ od M. Nožaka (mješoviti zborovi) Skladno pjevanje u veliko je uzveličalo cijelu svečanost.

Milodarci za kip Marijin Za kip Marijin darovali su dalje: gdja. N. N. 40 K, M. Nežić 2 K; četiri seljaka 10 K; Albina Kalin 2 K. — Župni ured najtoplije zahvaljuje:

Naš list imamo malo pretplatnika, a osobito otkako je Amerika zatvorena, morali smo broj otisaka smanjiti. Mi živimo, držimo i uzdržati ćemo. Mi znademo što vrijedi naš list za Samobor i njegov napredak i mi smo si svijesni svog lokalno-patriotskog rada. Imamo neprijatelja u mjestu, nu ti nas malo smetaju za naš nesebični i patriotski rad.

Imade danas još mnogo imućnika koji nisu u pretplatnici lista, a ipak ga čitaju

čim list izadje, nu pretplatiti list i poduprijeti ga, to ta gospoda ne zaadu.

Mi preporučujemo našim pretplatnicima da svoj list ne posudjuju za čitanje. Tko hoće da ga čita neka ga kupi. Na taj način poduprijeti će list, koji je u ovo teško doba znala uzdržati samo poštivnost patriotskih ljudi, koji su ga svojim poštivnim radom podupirali.

Darovi. U spomen svoje pokojne ne zaboravne kćerkice Ankice darovala je obitelj g. Slavoljuba Godeca iz Bistre na ruke gosp. načelnika Josipa Juga svotu od 320 K koja se imade ovako razdijeliti:

Za kip Marijin 20 K, za kapelu sv. Jurja 20 K, za kapelu sv. Ana 20 K, za kapelu sv. Mihajla 20 K, za ploču palim junacima 20 K, siromašnoj školi, djeci 20 K, Crvenom križu u Samoboru 20 K, Društvu za poljepšanje Samobora 20 K, Vatrogasnom društvu 20 K, Hrv. pjev. društvu „Jeki“ 20 K, u korist fonda za glazbu 20 K, Obrtničkom društvu Napredak 20 K, Uboškoj blagajni 20 K, za djecu palih junaka 20 K, Vojno-veteranskom društvu 20 K, Pučkoj čitaonici i knjižnici 20 K.

Gore navedene svote mogu društveni blagajnici uz potvrdu podići kod trgovišne blagajne.

Ispiti. Zaključni, ovogodišnji ispiti na trgovišnoj pučkoj školi držat će se dne 25. lipnja prije podne od 8 sati i popodne od 3 sata.

Ručni rad mjesne ženske stručne škole bit će izložen od 24. lipnja do uključivo 26. lipnja u školskoj dvorani.

Za spomen ploču palim Samoborcima sabrali su „Jekasi“ dne 7. o. mj. medju sobom 66 K.

Gdjica Pepica Bišćan darovala je u istu svrhu 10 K.

Ispravak. U prošavšem broju pogriješno iznesena svota, koja je preostala kao čista dobit od preostave naših diletanata za Zitin dom sa 290 K, pak se imade ispraviti na 190 K. — Gosp. dr. Gjurio Horvat darovao je 50 K a ne 40 K.

Šta je sa našom aprovizacijom? Čitamo malo ne danomice u zagrebačkim novinama, kako svi gradovi i mjesta govore i rade za aprovizaciju svog pučanstva, već sada za zimu. Sve se brine i skrbi kako li se osjegurati sa drvima, ugljenom i ostalim potrebama, samo kod nas vlada tišina, kao da živimo u slasti i lasti. Naš se odbor ne sastaje i ne radi, taj odbor počima svoj rad tek onda kad je već kukuruza na kolodvoru, a inače se ne brine za budućnost više ništa.

Pitanje drva za ogrijev biva danomice teže i mi se već sada moramo boriti za gorivo, a pomisao šta će biti u zimi, ta je grozna. Otkuda uzimati taj novac za drva, koja danomice idu sa cijenama gore? Neka se taj odbor primi posla i neka se stane već jednom ozbiljno brinuti za pučanstvo. Valjalo bi ispitati stvar sa našim šumama, pa ako je moguće neka se dadu drva iz općinske šume. Ako već moramo skupa drva kupovati neka kod toga zasluži općina, a novac će ostati kod kuće. Napokon je ovdje i bojazan da se drvo ne će dobiti, a to bi najveća nevolja bila. Isto bi se valjalo pobrinuti i za kameni ugljen, a ako se to ne učini sada, to se u zimi uopće ne će dobiti ima i još sto ostalih stvari, koje bi valjalo u pretraz uzeti da ne ostanemo bez svega. Pitanje petroleja takodjer je važno, a ako ne ćemo sada već to tražiti i brinuti se za sve, u zimi sigurno

ne ćemo dobiti ništa. Mi apelujemo na poglavarstvo, da već jednom stane ozbiljno misliti na rad, jer bude li kasnije bez svega ostalo, to onda neka ne kri i list, bude li energično istupio protiv uprave. —|—

Repertoar diletantskog kazališta.

Dne 24. o. m. davat će ovo kazalište izvršnu Nušićevu komediju „Običan čovjek“ i to u svrhu popravka pozornice i nabave najnužnijih rekvizita. Razdjelbu uloga kao i sve što se odnosi na predstavu javit će posebni oglasi.

Grom udario u telefonsku centralu. Na 8. o. m. prigodom one jake oluje i grmljavine, udario je u 1/29 sati na večer grom u telefonsku centralu. Čas prije otkopčale je službujuća gospodjica spoj i otšla iz sobe. Da je kojim slučajem ostala u sobi mogla se dogoditi nesreća. Šteta nije se dogodila druga, nego da je drugi dan bilo 13 postaja pokvareno, što je već istog dana opet sve u red postavljeno. Tako je danas telefonska centrala naša najbolja obrana za munje, a mi možemo biti sasvim mirni kod grmljavine, jer bi munja teško gdje drugdje udarila.

Zdenac na Griču. Kako su svi javni zdenaci više manje u lošem stanju, tako je i onaj na Griču. Mi smo se tomu već priučili da taj nered gledamo, nu ovdje je opasnost da se dogodi nesreća. Ovaj zdenac imade jedan otvor, gdje lako može pasti dijete u nura, pak toga ipak nitko ne vidi. Neka se to popravi dok nesreća ne bude gotova. Ovaj vodovod je prava nesreća, jer se njegovo riješenje tako dugo zavlaci. Da je taj vodovod gotov i predan općini, onda bi se ti zdenaci odstranili a javni izljevi postavili o. namo, gdje moraju da budu, dočim sada vlada nered na jednoj i na drugoj strani.

Cijene masti u Samoboru. Ovih dana dobila je činovnička udruga u Samoboru mast i to su članovi plaćali po 13 K po kilogramu. Kod nas se mast prodaje na trgu po 24 K kilogram a kod mesara po 20 K i više. Samo salo stoji više nego 13 K. To je zaista čudnovato, da udruga može dobiti mast po 13 K, a mi moramo plaćati po 20 K. A što radi naša aprovizacija, zašto se nebrine da i mi dobijemo što goder jeftinije? Današnji odbor se ovjekovječio za sva vremena i potomstvo će sigurno sa zgražavanjem misliti na ovu bezbrižnost koja ovdje vlada. O jadni Samobore, što si dočekao!

Nakon 20 godina kruške opet obrodile. U šumi Tome Devunića iz Klada kraj Samobora, imade kruškovih stabala od kojih su nekoja posljednji put pred dvadeset godina obrodila, od čijeg ploda bijaše vrlo sladak i izvrstan „kruškovac“.

Nakon dvadeset godina procvale je ove godine od tih krušaka četiri stabla i imadu obilan plod.

Zagorska proštenja. Na osnovu službenog saopćenja javlja trgovačka i obrtnička komora zagrebačka, da će se ovogodišnja proštenja u Zagorju držati na sljedeće dane, i to: 1) Proštenja u Mariji Bistrici: varaždinsko od 30. lipnja do 2. srpnja, zagrebačko od 14. do 16. srpnja, krapinsko od 25. do 26. srpnja, porculunsko od 31. srpnja do 6. kolovoza, veliko-gospojinsko od 11. do 15. kolovoza, sv. stjepansko od 19. do 20. kolovoza, a malo-gospojinsko od 6. do 9. rujna. 2) Proštenja u Krapini: 26. i 27. svibnja 13. 14 i 16. srpnja, 10. do 12. kolovoza te 7. do 9. rujna. Svi će vlakovi kretati sa pojačanjem, nu pošto su i ove godine uslijed izvanrednih prilika osobna kola potrebna za otpremanje vojnika, izjavljuje nadležna poslovna uprava kr. ug. državnih željeznica, da će se sa svlađanje prometa morati upotrijebiti i prama uređena terena kola.

Kad umire cvijet . . .

Kad umire cvijet

I latice meke k zemlji se lagano spuste,
Još posljednji puta eterski miris se vine
da isprati nevinu dušu

U daleki svijet:

Suzom u oku

Stajah pred cvijetom, kom zamire život.

Otvarenih grudi udisah eterski miris

I anjume cvijetkovu dušu,

I ljubav duboku.

I tijeom mi život novi prostruji,

I mirisom nekog, nekog, nadahnuće . . .

Stan', ljubo, nebeska žica to brujl,

Dodji na grudi, život da ljubimo vruće . . .

S—H—ć

Društvene vijesti.

Obrtničko-radničkom društva „Napredak“ pristupio je kao član utemeljač gosp. Franjo Filipić sa svotom od 50 K.

Iz vatrogasnog društva. Gosp. Mirko Kleščić, vatrogasni ljekarnik i bivši vodova, odlikovan je po Hrv.-slav. vatrogasnoj zajednici zlatnom službovnom košajnom za 20 godišnje pohvalno, aktivno i neprekidno službovanje.

Pučkoj čitaonici i knjižnici u Samoboru pristupile kao članovi: Fanika Kržić, Josipa Kocijanić, Stanko Tkaičić, Stjepan Mataušić, Ivan Herceg, Vjekoslav Mučnjak, Gabrijel Medved, Milan Šoštarić ml., Vladimir Šimec, Stjepan Tonžetić, Ivan Molan, Milka Bezjak, Micika Fritz, Pepica Fritz, Stanka Škrljan, Anka Furlan, Dragica Mihelić i Julika Čakančić.

Gospodarstvo.

Prijava zaljha cipele. Prema ministarskoj naredbi br. 1077/917. M. Pr., proglašenoj banskom naredbom od 13. travnja 1917. br. VI. 1398/6 (V. „Nar. Nov.“ od 14. travnja 1917. br. 86.) dužne su, kako javlja trgovačka i obrtnička komora zagrebačka, sve tvornice cipela, trgovci, zadruge nabavne skupine i svi drugi interesenti, koji u svrhu prepredaje priugotovijaju cipele, ili ih drže na skladištu, a tako i oni, koji takovu robu uvoze iz inozemstva ili ju drže u pohrani za sebe ili drugoga, prijaviti dotične svoje zaljhe središtu za cipele, Budapest, VI. Vimos Császár út 43. Na zanatlije, koji imadu na zaljhi samo po narudžbi izradjene cipele, ne proteže se ova prijava.

Prijava se ima odmah podnijeti prema stanju od 15. travnja i 15. t. m. j., svake napose, a osete najdalje do 25. svakog mjeseca, i to neposredno središtu preporučenim listom, a na bjelicama, koje se besplatno mogu dobiti kod središta ili komore.

Nad interesentima, koji potpadaju prijavi vodi se nadzor temeljem službenih imenika, sastavljenih po trgovačkim i obrtničkim komorama, pa tko prekrši ili izigra koju ustanovu uvedno spomenute naredbe počinja u koliko mu čin ne potpada pod strožu kaznenu ustanovu, prekršaj, kažnjiv prema §-u 12. zapljenom robe, zatvorom do 6 mjeseci i novčanom globom do K 2000.

Primjećuje se, da se prijavljene zaljhe ne smatraju stavljenim pod odevoljnu zabranu, te svatko svatko smije od tvorničara, trgovaca ili obrtnika i nadalje slobodno kupovati cipele.

U svojoj netom održanoj sjednici odredilo je središte, da je dužnost trgovaca priječavati nagomilavanje zaljha, te da stoga smiju svakom kupcu izdavati samo jedan par cipela, dočim se općinstvo upozoruje, da nabavljene predmeta javne potrebitine u nerazmjerno većoj količini od kućne potrebitine zčinjava u smislu za čl. IX. od god. 1916. prestupak, koji potpada kazni zatvora do dvije godine i novčanoj kazni od K 100 do 20000.

Prikladna ponuda zaljha vune. Pošto je iskustvom ustanovljeno, da je razmjerno slabim uspjehu sabiranja vune u Hrvatskoj doprinjelo nedovoljno poznavanje naredbenih propisa, narocito gledom na opću obvezatnost ponude vune i razumijevanje maksimalnih cijena, obratila se je trgovačka i obrtnička komora zagrebačka na gradska i općinska poglavarstva s molbom, da svoje-područne interesente upozore na potrebu, da svaki ne samo u vojnom, nego i dobro shvaćenom vlastitom interesu bez oklijevanja ponudi svoje zaljhe vune Središtu za vunu u Budapešti.

Dotična okružnica komore vraća pažnju na ove bitne okolnosti:

Prema ministarskoj naredbi br. 1157/917. M. Pr., proglašenoj banskom naredbom od 30. svibnja 1917. br. VI/1420 (v. „Nar. Nov.“ od 1. svibnja 1917.) obvezatna je ponuda vune za svakoga pod prijetnjom kazne zatvora do šest mjeseci i novčane globe do K 2000. Kupovati vunu ovlašten je samo komisijonar središta, a i trgovac, kojeg je na kupovanje vune u svom području naročito ovlastila kotarska oplasi. Koli trgovac, koji komisijonar moraju biti providjeni iskaznicom Svatko drugi, koji bi mimo njih kupovao vunu, potpada kaznenom progonu, a tako i producenat, koji neovlaštenoj osobi proda vunu. Propisane maksimalne cijene (različite su, v. §. 7.) vrijede za tvornički pranu, a ne sirovu vunu. Prema tomu ne dobiva producenat potpunu visinu dotične cijene, nego mu se vuna najprije procijeni, te prema većem ili manjem postotku nečisti u vuni — svakom pojedinom slučaju određuje otkupna cijena. Odstupno od dosadašnje prakse otpada pripošiljanje uzorka.

Samo strogim obdržavanjem razloženih propisa može se uz postojeće izvanredne prilike kretati slobodna trgovina vune, budući, da će se inače morati pristupiti rekviriranju po organima vojne uprave, a u tom slučaju neće apsolutno biti uzeti u obzir specifični interesi trgovaca i producenata. Komora preporučuje stoga interesentima, da se ovom pozivu žurno i savjesno odazovu.

VOZNI RED

Iz Samobora kreću vlakovi i to:

5⁴⁵ ujutru,

7¹⁵ ujutro,

9¹⁰ prije podne,

1¹⁰ poslije podne,

6 poslije podne (nedjeljom i blagdan),

7³⁰ na večer.

Iz Zagreba kreću vlakovi i to:

7¹⁰ ujutru,

11²⁵ prije podne,

2²⁵ poslije podne,

5⁵⁵ poslije podne,

9 sati navečer.

Vlakovi u 7¹⁵ jutrom iz Samobora i 5³⁰ popodne iz Zagreba ne primaju putne prijave niti košara, kao ni ovećih paketa.

Prodaje se

odmah veliki lijepi divan i kredenz-ormar. — Uplatiti kod gdj. bar Ainašić.

Rendes vous Samoboraca u Zagrebu.

Svratište

k „bodačkom rogu“

Elegantna restauracija. Izvršna kuhinja, dobro vino i pivo.

preporučuje svojim cijenjenim gostima
F Horvat svratištar.

Odmah za iznajmiti

sasvim novo uređeni stan u I. katu sastoji se iz dvije sobe, kuhinje i uzgrednih prostora u kući Smidhenova ulica br 5
Obavjesti: razizemno lijevo u odvjetničkoj pisarni D. Oreškovića.

Alaun i Natr. thyosulfat
dok za ha trare dobiva se u ljekarni Mirka Klčšića

Sredstvo proti zatvorenju,
tustilu i ulozima

STERNOV

moravsko gorko vrelo, blago i sigurno djelujuće sredstvo, te prema ispredjujućoj analizi najbolja gorka voda.

12
STERNOV pošta Sokolice kod Brna

Traže se 2 naučnika

za limarski obrt, iz cijelu opskrbu. Upitati kod Julijane Tkalčić. Gijevo ulica, Samobor.

Traži se

pouzdan nadzireatelj posjeda. Poblize kod M. Katica.

strojno pletivo žice.

Vlasnik Šandor Hajoš.

Telefon br. 1-11. Zagreb. Jakićeva ulica 13
Izrada raznih ograda od žice, svakovrsta američkih pruživih umetaka za krevete i t. d. Isto se tako primaju popravci svih strojeva te parnih kotlova.

Za solidnost posla jamčim.

ure,
zlato,
srebro,
briljanti

Izvolite pregledati izloge.

Najprikladniji darovi
za svaku zgodu!

IVAN HUBALEK urar i draguljar

SAMOBOR, glavni trg (kraj ljekarne).

Popravci obavljaju se brzo i točno.

Pomodna kuća i tvornica rublja S. BERGERA nasljednici

Jelačićev trg br. 2. ZAGREB Jelačićev trg br. 2.

Fine vunene i svilene tkanine.

Veliko skladište fine svile, fantastične tkanine po najnovijem ukusu, engleskih tkanina za kostime, flanela za bluze i kućne haljine te raznih podetava i barhenda.

Muške i žensko rublje kao i posteljina.

Veliko skladište pamučne i platnene robe, stolnog rublja, garnitura za kava, vezane garniture za krevete i pokrivača od flanela, sagova, zavjеса i tkanina za pokućstvo.

Uzorke kao i pošiljke preko K 20- šaljemo franko.

6 fillra

6 fillra

Najbolji cigaretni papir sadašnjosti je

„GOLUB“

Jedini hrvatski proizvod.

Zdraviju neškodljiv.

Dobije se svuda. — Stoji samo 6 fillra.

Prva hrv. tvornica cigaretnog papira
U ZAGREBU.

6 fillra

6 fillra

STAKLANA FRANZ, Zagreb, Jelačićev trg 7.

Trgovina na malo i na veliko. — Telefon br. 22-42.

Krasne moderne čaše. Elegantne kristal garniture, najnoviji proizvod.

Prikladni darovi za svaku zgodu kao:

čaše i boce sa hrvatskim narodnim grbom i trobojkom. Majolika čuture u narodnom slogu. Nippos figure iz glasovitih tvornica. Električne i petrol. svjetiljke i lampasi.

Specijalno skladište za baktericid. i fizikalne potrebitne.

Stativite za odpremu djeteta u propisanim drvenim kutijama.

